KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 23.11.2007
COM(2007) 758 konč.

SPOROČILO KOMISIJE SVETU

o nekaterih ključnih elementih, ki vplivajo na oblikovanje strategije za boj proti goljufijam na področju DDV znotraj EU

{SEC(2007) 1584}

KAZALO

1. Ozadje ... 3

1.1. Sporočilo Komisije o davčnih goljufijah. ... 3

1.2. Spremljanje Sporočila. ... 3

1.2.1. Pri Svetu. ... 3

1.2.2. Pri Komisiji. ... 4

1.2.3. Pri podjetjih. ... 4

2. Prvi mejnik: sklepne ugotovitve Sveta ECOFIN z dne 5. junija 2007 ... 4

3. Opredelitev prihodnje usmeritve znotraj obstoječega zakonodajnega okvira ... 5

3.1. Prva ugotovitev: davčne uprave potrebujejo za nadzor sistema DDV točne podatke . 6

3.2. Druga ugotovitev: državam članicam manjka pristop EU, ki bi zagotovil delovanje skupnega sistema DDV ... 7

3.3. Tretja ugotovitev: pomembnost posodobljenih podatkov o statusu gospodarskih subjektov na področju DDV ... 9

3.4. Četrta ugotovitev: potreba po povečanju zmogljivosti davčnih uprav za pobiranje prihodkov iz DDV v primerih goljufij ... 10

4. Sklepne ugotovitve ... 11

SPOROČILO KOMISIJE SVETU

o nekaterih ključnih elementih, ki vplivajo na oblikovanje strategije za boj proti goljufijam na področju DDV znotraj EU

1. OZADJE

1.1. Sporočilo Komisije o davčnih goljufijah.

Komisija je 31. maja 2006 predstavila Sporočilo o potrebi po razvoju usklajene strategije za izboljšanje boja proti davčnim goljufijam[1]. Namenjeno je bilo začetku razprave z vsemi zainteresiranimi stranmi (Svet, Evropski parlament, podjetja) o različnih elementih, ki jih je treba upoštevati pri strategiji „proti goljufijam“ na ravni EU. Komisija je tudi opozorila, da je za uspešno strategijo potreben multidisciplinarni pristop, vključno z ukrepi preiskovalnih služb in sodnih organov. V tej zvezi omenja pobude, ki jih je razvila na tovrstnih področjih, vključno s predlogom za uredbo[2] in spremembo Uredbe št. 515/97[3], ki ju je že predložila Svetu.

Sporočilo je – za razpravo – določilo celo vrsto pragmatičnih in realističnih zamisli, ki bi prispevale k izboljšanju trenutnega stanja. Poleg tega se je zastavilo vprašanje, ali je treba za učinkovit spopad z goljufijami na področju DDV znatno spremeniti trenutni sistem DDV, in sicer z zagotovitvijo možnosti državam članicam, da uvedejo splošni sistem obrnjene davčne obveznosti, ali pa z uvedbo sistema obdavčitve dobave blaga znotraj Skupnosti.

1.2. Spremljanje Sporočila.

1.2.1. Pri Svetu.

Svet ECOFIN z dne 7. junija 2006 je pozdravil pripravo Sporočila in navedel, da bo pregledal vse ukrepe, ki so predvideni v Sporočilu.

Naknadna tehnična analiza, ki jo je izvedel Svet, je vodila k sklepnim ugotovitvam Sveta ECOFIN z dne 28. novembra 2006. Svet je pojasnil, da so goljufije na področju DDV njegova glavna skrb, in opredelil številne vidike, ki naj jim Komisija posveti posebno pozornost. Prizadevanja so od takrat v celoti usmerjena na področje DDV in to sporočilo se za razliko zgoraj navedenega sporočila osredotoča zgolj na goljufije na področju DDV.

Poleg tega je Svet izjavil, da bo nadaljeval delo v zvezi z mehanizmom obrnjene davčne obveznosti in obdavčitve dobave znotraj Skupnosti.

---

1 COM(2006) 254, 31.5.2006.
2 COM(2007) 473, DOC 2004/0172/2006.
3 COM(2007) 866, DOC 2006/0290 (COD).

1.2.2. Pri Komisiji.

Komisija je v odgovor na sklepne ugotovitve Sveta ECOFIN z dne 28. novembra 2006 z državami članicami oblikovala novo strokovno skupino, „strokovno skupino za strategijo boja proti davčnim goljufijam [ATFS]“, da se proučijo prednostna področja, ki jih je opredelil Svet.

1.2.3. Pri podjetjih.

Komisija je 29. marca 2007 pripravila „konferenco o goljufijah na področju DDV“, s čimer je želela evropskim podjetjem zagotoviti možnost, da izrazijo svoja stališča o današnjih načinih spopadanja z goljufijami na področju DDV in o zamislih, predstavljenih v Sporočilu Komisije, ter predstavijo vse druge zamisli, ki bi lahko pripomogle k boju proti goljufijam na področju DDV.

Splošna ugotovitev konference je, da je obstaja skupni interes podjetij in davčnih organov v boju proti goljufijam ter pripravljenost gospodarskih subjektov, da davčni upravi pri tej nalogi pomagajo. V tej zvezi je glavni element izboljšanje komunikacije med tema dvema stranema. Davkoplačevalci danes niso prepričani, da se podatki, ki jih morajo predložiti davčnim organom, učinkovito uporabijo.

Prav tako je bilo izraženo jasno stališče o nesorazmernih stroških za podjetja, ki so posledica razhajanja nacionalnih zahtev za poročanje. Podjetja so se zavzela za položaj, ki bo v obojestransko korist in pri katerem naj morebitna sprememba obveznosti poročanja davčnim organom po eni strani pravočasno zagotovi ustrezne podatke in olajša skladnost z daljnosežnim usklajevanjem teh obveznosti, vključno z izbrisom nekaterih obveznosti, uvedenih na nacionalni ravni.

2. PRVI MEJNIK: SKLEPNE UGOTOVITVE SVETA ECOFIN Z DNE 5. JUNIJA 2007.

Sklepne ugotovitve Sveta so razdeljene na dve glavni področji: konvencionalni ukrepi za okrepitev obstoječega sistema DDV in bolj daljnosežni ukrepi za spremembo sistema.

V zvezi s konvencionalnimi ukrepi je Komisija predstavila poročilo o napredku pri delu, ki je bilo izvedeno od prejšnjega sestanka Sveta ECOFIN v novembru 2006.

Na podlagi tega poročila o napredku je Svet določil vrsto prednostnih ukrepov, za katere je pozval Komisijo, da najpozneje do leta 2007 predloži potrebne zakonodajne predloge, vključno z oceno učinka, da jih bo lahko Svet sprejel do konca leta 2008.

Ti ukrepi se nanašajo na rednejše poročanje o dobavah znotraj Skupnosti in hitrejšo izmenjavo teh podatkov med davčnimi upravami, možnost uporabe solidarne odgovornosti, kadar se o podatkih o teh dobavah znotraj Skupnosti ne poroča ustrezno, ter izboljšanje podatkov o podjetjih, zavezanih za DDV, ki so na voljo gospodarskim subjektom, dejavnim v trgovanju znotraj Skupnosti.

Komisija namerava v začetku naslednjega leta predstaviti ustrezne zakonodajne predloge glede teh vprašanj in po potrebi upoštevati nadaljnje tehnične razprave glede navedenih ukrepov ter rezultat ocene učinka. Glede podatkov o podjetjih, ki so

zavezana za DDV, se lahko doseže napredek brez kakršnih koli zakonodajnih sprememb.

Svet je želel, da se nadaljujejo tudi razprave glede vseh ostalih ukrepov, navedenih v poročilu Komisije o napredku, in zaprosil za poročilo o stanju teh razprav do konca leta 2007.

Delovni dokument služb Komisije – „Poročilo o stanju razprav o konvencionalnih ukrepih, ki so jih predlagale države članice“ [SEC(2007) … z dne ….11. 2007], ki so ga predstavili danes, zagotavlja podrobno stanje o razpravah, ki so potekale v strokovni skupini ATFS.

Svet ugotovil, da je bilo glede obdavčitve dobav znotraj Skupnosti v državi članici prispetja precej pomislekov. Večjo podporo držav članic je prejela obdavčitev teh dobav v odhodni državi članici, zato je Svet Komisijo pozval, da sistem dodatno prouči.

Poleg tega Svet ugotavlja, da je večina držav članic izrazila pomisleke glede uvedbe neobveznega splošnega mehanizma obrnjene davčne obveznosti. Zato je Svet zaprosil Komisijo, da analizira učinke tovrstne možnosti na notranji trg in zlasti prouči možnost izvedbe pilotskega projekta, ki bi ga v omejenem časovnem obdobju izvedla zainteresirana država članica.

Svet je zaprosil Komisijo, da svoje ugotovitve o obeh daljnosežnih ukrepih predloži do konca leta 2007.

Kot odgovor na zahteve Sveta je bilo izvedenega veliko pripravljalnega dela (vprašalniki državam članicam, zunanje študije, javna posvetovanja in sestanki s podjetji, vključno z malimi in srednje velikimi podjetji). Ker je potrebna precej podrobna analiza in ker Komisija ni prejela zahtevanega prispevka vseh držav članic v določenem roku, bo lahko o svojih ugotovitvah poročala šele v začetku naslednjega leta.

Poleg tega se bo po tem, ko bo Komisija dokončala svojo analizo o obdavčitvi dobav znotraj Skupnosti in o uvedbi splošnega sistema obrnjene davčne obveznosti, nadaljevala politična razprava na ravni Sveta. Ključni element te razprave bo zagotovo možnost izvedbe pilotskega projekta, ki bi ga zainteresirana država članica izvedla v omejenem časovnem obdobju. Tehnična analiza tega zapletenega vprašanja že poteka, prišlo je že tudi do dveh dvostranskih srečanj z zadevno državo članico, še eno srečanje pa je predvideno pred koncem leta.

3. OPREDELITEV PRIHODNJE USMERITVE ZNOTRAJ OBSTOJEČEGA ZAKONODAJNEGA OKVIRA

Čeprav se je Komisija zavezala, da bo dokončala analizo možnih sprememb sistema DDV, se ji vzporedno nadaljevanje z razpravo o tako imenovanih konvencionalnih ukrepih ne zdi v nasprotju s tem. Vsekakor je cilj, da se davčnim organom zagotovijo modernejša in učinkovitejša orodja za boj proti davčnim goljufijam, ne glede na sklepe o daljnosežnejših ukrepih, ki jih bo sprejela.

Doslej so bile razprave v tej zvezi intenzivne in so ustvarile vrsto zamisli. Pri veliko ključnih elementih so v razpravah prišli do točke, kjer je potrebna strateška odločitev o prihodnji usmeritvi, ki jo je treba sprejeti za opredelitev pristopa na ravni EU. Komisija je na podlagi tekoče razprave prišla zlasti do naslednjih sklepnih ugotovitev.

3.1. Prva ugotovitev: davčne uprave potrebujejo za nadzor sistema DDV točne podatke

Ena od glavnih težav je, da je sistem, ki je bil vzpostavljen leta 1993 za izmenjavo informacij med državami članicami o dobavi blaga znotraj Skupnosti, ne zagotavlja ustreznih in pravočasnih podatkov za učinkovit spopad z goljufijami na področju DDV.

Kot odgovor na to težavo bodo zakonodajni predlogi, ki so načrtovani za začetek naslednjega leta, zagotovili rednejše poročanje o dobavah znotraj Skupnosti in hitrejšo izmenjavo teh podatkov med davčnimi uradi.

Vendar želijo nekatere države članice to preseči in izrazile so mnenje, da bi glede na možnosti, ki jih ponujajo elektronske tehnologije, kot ustrezno orodje za učinkovit boj proti davčnim goljufijam njihove potrebe najbolje zadovoljila izmenjava podatkov o dobavah znotraj Skupnosti na ravni transakcij.

Vendar je treba na začetku upoštevati, da morajo vsi ukrepi, ki se jih obravnava v okviru boja proti goljufijam na področju DDV, spoštovati druge politike EU, zlasti splošni cilj Evropskega sveta, do leta 2012 doseči 25-odstotno zmanjšanje obstoječe upravne obremenitve, kot je navedeno v „Akcijskem programu za zmanjševanje upravnih obremenitev v Evropski uniji[4]“.

Poleg tega obveznosti, ki so naložene čezmejni trgovini, ne smejo biti nesorazmerne z obveznostmi, ki so naložene nacionalnim transakcijam, saj bi tako notranji trg postal manj privlačen od domačega.

Ali je visoka raven podatkov o transakciji, ki jih je treba sporočiti v roku 1 meseca za domače transakcije in transakcije znotraj Skupnosti, najboljša rešitev za nadzorovanje sistema DDV?

Jasno je, da je treba zgoraj navedene pomisleke (ki se nanašajo na prenovljeno lizbonsko strategijo in ustrezno delovanje notranjega trga) vključiti v razpravo o morebitnih novih obveznostih poročanja kot orodju za boj proti goljufijam glede na njihov globalni učinek na podjetja.

Dodatne zahteve za poročanje je treba omejiti na podatke, ki so že dostopni v računovodskih sistemih podjetij, da jih bodo lahko podjetja izpolnila brez večjih težav. Poleg tega je treba davčnim uradom zagotoviti elektronski prenos podatkov, da se zmanjšajo stroški usklajevanja in omogoči učinkovita obdelava podatkov.

Mala in srednje velika podjetja, ki niso vključena v trgovino znotraj Skupnosti, je treba izključiti iz dodatnih zahtev za poročanje.

---

[4] COM(2007) 23 konč., 24.1.2007.

Minimalno raven podatkov, o katerih je treba poročati in ki jih je treba izmenjati med davčnimi organi, je treba določiti na ravni Skupnosti.

Nadaljevanje poti k daljnosežnemu usklajevanju obveznosti poročanja o DDV znotraj EU bo zmanjšalo stroške usklajevanja za podjetja, ki opravljajo gospodarske dejavnosti v več državah članicah. Podjetja so večkrat navedla, da je 27 različnih vrst obveznosti poročanja zanje izredno neprijetno, saj znatno povečujejo njihove stroške usklajevanja zaradi obveznosti prilagoditve svoje programske opreme posebnim razmeram v vsaki državi članici.

V tej zvezi se lahko upošteva tudi tesnejše usklajevanje pravil za izdajanje računov.

Nove obveznosti poročanja se lahko upošteva le, če se jih izravna z zmanjšanjem upravnih obremenitev na drugih področjih.

Preden se upoštevajo nove obveznosti poročanja, je treba zagotoviti zmogljivost davčnih uprav za učinkovito uporabo zbranih podatkov.

Zbiranje podrobnih podatkov od gospodarskih subjektov bo omogočilo samodejno primerjavo podatkov, ki jih zagotovita dobavitelj in kupec. Velika večina podatkov se bo nanašala na dejanske transakcije, vendar pa bodo materialne napake in različne razlage pravil najverjetneje vodile v številna neskladja, ki bodo vzbudila pozornost davčnih uprav.

Da bi lahko upravljali obsežne tokove podatkov, bo treba vzpostaviti visoko učinkovite sisteme analize tveganja in obvladovanja tveganj, da se bodo iz množice neskladij izbrale tiste transakcije in gospodarski subjekti, ki zahtevajo posebno pozornost.

Davčne uprave nimajo pravočasno na voljo zadostnih podatkov za učinkovito ukrepanje proti goljufijam na področju DDV, zlasti goljufijam v zvezi z manjkajočim gospodarskim subjektom. Potrebna je poglobljena analiza o tem, kako točni so trenutno zbrani podatki podjetij in kako jih davčne uprave uporabljajo. Vendar je treba spremembo obveznosti poročanja izvesti v okviru cilja prenovljene lizbonske strategije, ki je usmerjen v zmanjšanje birokracije za podjetja za 20 %.

3.2. Druga ugotovitev: državam članicam manjka pristop EU, ki bi zagotovil delovanje skupnega sistema DDV

Predlagane spremembe glede kraja dobave storitev, o katerih se trenutno razpravlja v Svetu, so poudarile pomembnost držav članic pri prizadevanjih za varovanje svojih prihodkov od DDV in tudi pomembno vlogo pri varovanju prihodkov od DDV drugih držav članic.

Vendar je to vprašanje precej širše. Rast čezmejne trgovine, ki je posledica ustanovitve notranjega trga in prilagoditve skupnega sistema DDV zahtevam navedenega notranjega trga (odprava obveznih davčnih zastopnikov), pomeni, da število transakcij, kjer sta mesto obdavčitve in poslovna enota zavezanca za DDV v dveh različnih državah članicah, narašča.

Razvoj notranjega trga zavezuje države članice, da za zagotovitev ustreznega delovanja skupnega sistema DDV upravnemu sodelovanju namenijo več sredstev.

Komisija priznava, da to za države članice vključuje znatna finančna prizadevanja in prizadevanja glede virov.

Vendar pa je stroške za davčne uprave mogoče zmanjšati. S samodejnim dostopom do neobčutljivih podatkov davčnim organom drugih držav članic bi se pri rutinskih zahtevah po podatkih izognili stroškom posredovanja osebja v državi članici, ki ima ta podatek.

Razprava o bolj daljnosežnih zamislih, kot sta vzpostavitev sistema spodbud ali delitev stroškov za spodbujanje pristopa EU, je zaželena. Tovrstni sistem bi dal državam članicam finančno spodbudo, s katero bi povečale svoja prizadevanja za izboljšanje nadzora čezmejne trgovine. Medsebojna pomoč pri izterjavi davščin je lahko učinkovito področje za preskušanje učinkovitosti tovrstnega mehanizma.

Nekatere države članice so se zavzemale za še bolj ambiciozen pristop, in sicer za vzpostavitev neformalne strukture, sestavljene iz uradnikov nacionalnih davčnih uprav, da bi znatno olajšali izmenjavo podatkov med nacionalnimi davčnimi organi. Taka struktura bi lahko zagotovila rešitev določenih ovir v obstoječem delovanju upravnega sodelovanje (jezik, sredstva) in tudi nekatere pravne pomisleke v zvezi z novimi instrumenti, kot je samodejni dostop do podatkov. Ker takega pristopa ni mogoče doseči z razvojem obstoječih struktur in tudi ne vodi k podvajanju obstoječih struktur na ravni EU, je Komisija pripravljena zamisel nadalje proučiti, če bodo države članice pokazale dovolj veliko zanimanje zanjo.

Pri obvladovanju tveganja je treba izkoristiti izkušnje drugih držav članic.

Poleg očitne potrebe po delitvi odgovornosti za nadzor obstajajo tudi druge okoliščine, na primer pri zgodnjem odkrivanju manjkajočega gospodarskega subjekta, pri katerih so podatki, ki so na voljo v eni državi članici, bistvenega pomena za zgodnje odkrivanje morebitnih izgub DDV v drugi državi članici.

Za državo članico je zelo hitra pridobitev podatkov, zbranih v drugi državi članici o določenih goljufivih transakcijah ali goljufivih gospodarskih subjektih, ki jih lahko uporabi v svojem sistemu obvladovanja tveganj, bistveno orodje pri boju proti goljufijam v zvezi z manjkajočim gospodarskim subjektom.

Belgijska davčna uprava je v sodelovanju z drugimi državami članicami in s podporo Komisije razvila sistem za hitro in izbrano izmenjavo podatkov ter analizo tveganja. Trenutno v tem projektu sodeluje 24 držav članic. Komisija priznava koristi ciljno usmerjenega pristopa teh izmenjav. Zato je pomembno, da se izločijo obstoječe politične ovire, ki ovirajo sodelovanje vseh držav članic pri teh izmenjavah.

Kazenski postopek proti goljufom

O vprašanju kazenskega pregona oseb, vključenih v goljufijo, ki je povzročila davčne izgube v drugi državi članici, so v Svetu in strokovni skupini ATFS razpravljali ob več priložnostih.

Ker pri pregonu nadnacionalnih primerov goljufij na področju DDV v državah članicah ni zagotovljene dovolj visoke stopnje vzajemnosti, je za izboljšanje varovanja prejemkov DDV treba sprejeti potrebne zakonodajne ukrepe.

Svet mora pojasniti, da konvencija PFI zajema tudi zaščito DDV.

Komisija se v odgovor na predlog strokovne skupine ATFS, naj ECOFIN zaprosi Svet za pravosodje in notranje zadeve za pripravo pobud za sprejetje ustrezne zakonodaje, sklicuje na to, da konvencija o varovanju finančnih interesov Evropske skupnosti (konvencija PFI) že ponuja določeno raven kazenskopravne zaščite, ki jo morajo države članice izvajati v zvezi z goljufijami v škodo finančnim interesom Skupnosti, vključno z goljufijami na področju DDV.

Mehanizmov goljufij, ki se okoriščajo s prednostmi notranjega trga, ni mogoče ustrezno premagovati zgolj z nacionalnim pristopom. Vključitev dejanskega pristopa EU v upravljanje sistema DDV davčnih organov bi se morala odražati v višji ravni varovanja prihodkov za vse države članice.

3.3. Tretja ugotovitev: pomembnost posodobljenih podatkov o statusu gospodarskih subjektov na področju DDV

Identifikacijska številka za DDV je ključni dejavnik ureditve DDV, ki se uporablja v trgovini znotraj Skupnosti. Za dobavitelja je status njegove stranke na področju DDV bistveni element za odločitev, ali lahko dobavo opravi brez ali z DDV. Register oseb, ki so zavezane za namene DDV, je treba stalno posodabljati, da se podjetjem zagotovi potrebna pravna varnost.

Danes lahko gospodarski subjekti pridobijo le zelo razdrobljene podatke o tem statusu. Če gospodarski subjekt zaradi razdrobljenih podatkov narobe oceni status svojega poslovnega partnerja glede DDV, tvega, da bodo davčni organi hoteli zatem od njega izterjati davščine. Zato morajo biti države članice odgovorne za podatke, ki jih vnesejo v register, in morajo prav tako nositi posledice za zastarele ali napačne podatke v registru.

Prav tako je bil sklenjen dogovor o izboljšanju osrednjega dostopa do registrskih podatkov o DDV na spletni strani Europa, da bi se gospodarskim subjektom omogočila pridobitev potrditve o identifikacijski številki za DDV, nazivu in naslovu partnerskih gospodarskih subjektov v vseh državah članicah. Vendar pa zgolj to ni dovolj, treba je namreč izboljšati tudi zanesljivost podatkov, ki so na voljo.

Stalni nadzor v času dodelitve identifikacijske številke za DDV bo lažnim zavezancem preprečil vstop v sistem in zagotovil, da bodo imele davčne uprave sumljive gospodarske subjekte, ki jim identifikacije ne morejo zavrniti, pod natančnim nadzorom.

Možna rešitev je lahko uvedba obveznosti za države članice, da novo registrirane osebe natančno nadzirajo, in zlasti da v prvih 6 mesecih ali 1 letu izvedejo revizijski obisk, s katerim se prepričajo, da oseba, ki ji je bila dodeljena identifikacijska številka za DDV, dejansko izvaja obdavčene transakcije.

V tem obdobju lahko davčna uprava gospodarskim subjektom pomaga in jih poučuje z zagotavljanjem potrebne podpore za oblikovanje podjetja, ki deluje v skladu z zakoni, kar se lahko izkaže za zelo uporabno pri malih podjetjih.

Enako pomemben je tudi izbris zavezancev iz podatkovne baze, čim se ugotovi, da obdavčenih dejavnosti ne opravljajo več. Vendar pa zaradi strogih nacionalnih postopkov ostajajo tihe družbe, včasih celo identificirani „manjkajoči gospodarski subjekti“, trenutno predolgo v podatkovni bazi VIES. Zato je bistvenega pomena, da davčne uprave samodejno preverijo, ali so identifikacijske številke za DDV še vedno dejavne in jih izbrišejo iz podatkovne baze VIES, kakor hitro temu ni več tako.

Brez močne zaveze držav članic za spopad s tem že dolgo perečim vprašanjem in brez njihove pripravljenosti za spremembo nacionalnih postopkov, bodo goljufi še naprej zlorabljali navedene slabosti v delovanju obstoječih ureditev DDV.

Vzpostavitev minimalnih standardov na ravni EU za vpis in izpis iz registra bo pot naprej, saj bo povečala zaupanje podjetij in davčnih organov v podatke, ki jih pridobijo prek VIES o identifikaciji gospodarskih subjektov za DDV.

Posodobljeni podatki o statusu osebe v zvezi z DDV so bistvenega pomena za davčne uprave in podjetja pri boju proti goljufijam na področju DDV. Potreben je skupen pristop glede vpisa in izpisa iz registra gospodarskih subjektov. Izgube DDV v državi članici zaradi malomarnosti druge države članice pri posodabljanju podatkovne baze bi morala kriti slednja.

3.4. Četrta ugotovitev: potreba po povečanju zmogljivosti davčnih uprav za pobiranje prihodkov iz DDV v primerih goljufij

Nadaljnja težava, ki jo imajo davčne uprave pri spopadanju z goljufijami, je pobiranje zapadlih denarnih zneskov vpletenih strani, po tem ko so goljufiva dejanja uspešno razkrita. Bolj natančno si je treba ogledati dva elementa, ki državam članicam pomagata na tem področju.

Solidarna odgovornost

Zakonodaja Skupnosti na področju DDV že zagotavlja pravno podlago za države članice, da izvajajo pravila, v skladu s katerimi je oseba, ki ni zavezana za plačilo davka, solidarno odgovorna za plačilo tega zneska v državni proračun, če so upoštevana vsa temeljna pravna načela zakonodaje Skupnosti.

Koristi uporabe tega ukrepa vidi Komisija v primerih goljufij v zvezi z manjkajočim gospodarskim subjektom, kjer številni akterji delujejo z enim samim ciljem, skriti goljufivo naravo verige transakcij, in tako še dodatno otežiti odkrivanje.

Vendar je treba v zvezi s tem najti pravo ravnovesje med zagotavljanjem pravne varnosti za prava podjetja in izboljšanjem zmogljivosti davčnih organov za izterjavo velikih zneskov prejemkov DDV, ki niso bili pobrani zaradi goljufij na področju DDV.

O tej temi se je razpravljalo že ob več priložnostih in Komisija je zagotovo pripravljena nadalje prispevati k tej razpravi ter po potrebi predstaviti ustrezne zakonodajne predloge, da se opredelijo nekatera skupna izhodišča.

Sprememba Direktive o izterjatvi

Zakonodaja Skupnost zagotavlja državam članicam še eno orodje, s katerim jim pomaga pri pobiranju zapadlih denarnih zneskov, in sicer sistem medsebojne pomoči za izterjavo davščin. Sedanji rezultati te medsebojne pomoči jasno kažejo, da je ta instrument treba izboljšati. Da bi odpravila pomanjkljivosti obstoječih pravil, Komisija pripravlja zakonodajne predloge, ki jih bo predstavila v letu 2008. Nova zakonodaja naj bi spodbujala pristop k medsebojni pomoči pri izterjavah in olajšala njeno uporabo v praksi.

Pobiranje zapadlih denarnih zneskov v primerih goljufij je prav tako velika skrb za vse davčne uprave. Zato je pomembno nadalje razviti pogoje za uporabo solidarne odgovornosti ter izboljšati in okrepiti upravno sodelovanje na področju izterjav davščin.

4. SKLEPNE UGOTOVITVE

Komisija bo v kratkem pripravila različna poročila in pobude, ki jih je junija 2007 zahteval Svet.

Vendar se Komisija na podlagi razprav strokovne skupine ATFS zaveda, da se je treba pogovarjati tudi o drugih vidikih v zvezi z dokazovanjem goljufij obstoječih ureditev DDV, kot je navedeno v oddelku 3 zgoraj.

Zato Komisija naproša Svet, da sporoči, ali se z zgornjimi ugotovitvami strinja, in predlaga potrebne politične smernice za nadaljnje delo Komisije na tem področju.